

hvilke Skatten foreslaas paalignet, kunne anses rigtige, og i saa Henseende har Udvalget været enigt om, at de i Magistratens Forslag indeholdte Bestemmelser ikke kunne anses fyldestgørende. Efter hvad der ved Sagens første Behandling i Forsamlingen blev paavist, maa det erkendes, at efter de i Forslaget indeholdte Bestemmelser om Stattens Paaligning ville de nævnte tvende Klasser af Statteydere, nemlig Familieforsørgere og visse Næringsdrevende, blive beskattede uforholdsmæssig højt i Forhold til deres Medborgere, og vel indeholder Magistratens Forslag i § 8 1ste Stykke en Regel om, at Ligningskommissionen paa derom fremjat Begæring kan bestemme, at Huslejeffatten ned sættes eller bortfalder, hvor særlige Forhold tale derved, men ved denne Bemyndigelse, der er af ren fakultativ Karakter og overlader alt til Ligningskommissionens Skøn, kan den Mislighed, der klæber ved Forslagets Bestemmelse i den nævnte Henseende, formentlig ikke anses afhjulpen. Efter Udvalgets Anskuelse maa der til lægges de nævnte Personer en lovmæssig Ret til at fordrø Skatten nedsat efter bestemte Regler, og de Bestemmelser, Udvalget i saa Henseende skal bringe i Forslag, ville da gaa ud paa, dels at der indrømmes enhver Statteyder, der bor i Staden eller paa dens Grund, Ret til i det Beløb, hvoraf Huslejeffat beregnes, at fordrø afdraget 50 Kr. for hver til hans Husstand hørende Person, hvis Forsørgelse efter Lovgivningen paahviler ham, dels at ingen, der til Brug ved Paaligning af Indkomstskat for det løbende Skatteaar har benyttet Selvangivelse, er pligtig at yde Huslejeffat af det Beløb, hvormed hans Husleje overstiger en Tredjedel af hans til Grund-for Beregningen af Indkomstskat for det løbende Skatteaar lagte Nettoindtægt. Denne Bestemmelse skulde da træde i Stedet for § 8, 1ste Stykke. I øvrigt har Udvalget ikke fundet noget væsentligt at erindre mod Magistratens Forslag, for saa vidt dette angaar Huslejeffatten — som rene Redaktionsændringer skal man dog foreslaa, at Ordet „der“ i § 10, 3dje Linie, ombyttes med „hvilket“, samt at der i § 11, 2det Stykke, 4de Linie i Stedet for „§ 4“ sættes „§ 5“ — og man skal herefter tilraade Forsamlingen at tiltræde dette med de nævnte Ændringer. Ganske vist har der i Udvalget været delte Meninger, om Udkastet, selv om § 8 ændres som anført, kunde anses fuldt tilfredsstillende, men man har dog været paa det rene med, at væsentligere Modifikationer i den anførte Henseende kunde Forslaget ikke vel modtage uden at miste sin Karakter af Forslag til en Huslejeffat, og man har fremdeles med Magistratens Flertal været enig i, at efter den Maade, hvorpaa Folketingsudvalget har stillet sig til hele Sagen om Tilvejebringelsen af yderligere Indtægter for Kommunen, maatte det være af væsentlig Betydning for Sagens Fremme, at der kom til at foreligge et Forslag fra Kommunalbestyrelsen om en Huslejeffat som Grundlag for videre Forhandling. Udvalget havde ønsket at kunne forelægge Forsamlingen en Beregning over den finansielle Betydning af den foreslaede Ændring til Forslagets § 8 og har i den Anledning søgt Oplysninger fra forskellige Sider. Det har imidlertid vist sig, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Materiale til med nogenlunde Paalidelighed at kunne udføre en saadan Beregning; kun saa meget kan siges, at de tilvejebragte Oplysninger tyde paa, at den Sum, af hvilken der efter Magistratens Forslag vil kunne beregnes Huslejeffat, i ikke ringe Grad vil blive reduceret ved Ændringsforslaget til § 8, hvilket atter vil have Indflydelse paa den Procent, hvormed Huslejeffatten maa udskrives, saafremt man alene ved Hjælp af denne Skat vil opnaa den ønskede Merindtægt for Kommunen. At Skatteprocenten da vil blive højere, vil imidlertid kun blive en simpel Følge af en formentlig retfærdigere Paaligning end den i Magistratens Skrivelse foreslaaede. Ogsaa en anden Omstændighed medfører, at en Sammenligning mellem de finansielle Resultater efter Magistratens Forslag og Udvalgets Forslag bliver vanskelig, den nemlig, at Magistraten ikke ved sine Beregninger over, hvad en Huslejeffat kan antages at ville indbringe, har taget Hensyn til, at der ogsaa efter Magistratens eget Forslag til § 8 maa paaregnes en ikke ringe Afgang i Skatteindtægten.

Magistratens Forslag indeholder dernæst en Del Bestemmelser vedrørende Indkomstskatten. Om Rigtigheden og Hensigtsmæssigheden af flere af disse Bestemmelser har der i Udvalget været reist Tvivl, men herpaa skal man dog ikke komme videre ind. Som oven for bemærket maa det nemlig anses af Bigtighed for Kommunen, at der snarlig tilvejebringes en Lov, der giver den Udgang til at forøge sine Indtægter. Men optager man i denne Lov Bestemmelser, der i enkelte Retninger omordne Indkomstskatten, tør det forudses, at disse Forslag ville give Anledning til, at andre og mere vidt gaaende Ændringer i denne ville blive bragte under Overvejelse, hvad der utvivlsomt i ikke ringe Grad vilde hæmme Sagens Fremme. Udvalget maa herefter anse det for rettest, at de Bestemmelser i Forslaget, der angaa Ændringer i Indkomstskatloven, udgaa af Forslaget.